

**30^ο Συνέδριο
της Ελληνικής Εταιρείας
της Επιστήμης των Οπωροκηπευτικών**

**«Οι Προκλήσεις της Κλιματικής Αλλαγής στον Τομέα
των Οπωροκηπευτικών.»**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ και

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αθήνα, 9-13 Μαΐου 2022

Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Γ. Δαλμυρά, Α. Τσίρμπας, Ε. Λαδικού, Δ. Ιωάννου, Θ. Χατζηστάθης, Γ. Μενεξές,
Ν. Μουστάκας και I. Παπαδάκης.

(ΔΕ.69) Επίδραση της ανόργανης θρεπτικής κατάστασης οπωρώνων της ποικιλίας λεμονιάς «Μαγληνό» σε ποιοτικά χαρακτηριστικά των καρπών.

σελ. 108
Μ. Φερεντίνου, Ε. Λαδικού, Σ. Δημόπουλος, B. Τόμπρας, Μ. Μαραντίδου και
I. Παπαδάκης.

(ΔΕ.70) Επίδραση του υποκειμένου σε ποιοτικά χαρακτηριστικά καρπών της ποικιλίας μανταρινιάς “Page”.

σελ. 109
Γ. Δαλμυρά, Α. Τσίρμπας, Ε. Λαδικού, Δ. Ιωάννου, Θ. Χατζηστάθης, Ν. Μουστάκας
και I. Παπαδάκης.

(ΔΕ.71) Επισκόπηση της ανόργανης θρεπτικής κατάστασης λεμονεώνων του νομού Κορινθίας.

σελ. 110
Δ. Βαλασιάδης, Μ. Μιχαηλίδης, Χ. Μπαζάκος, I. Γανόπουλος, Γ. Τάνου και
Α. Μολασιώτης.

(ΔΕ.72) Η αλληλεπίδραση της ξηρής ουσίας και του 1-μεθυλοκυκλοπροπενίου στην ωρίμανση των ακτινιδίων.

σελ. 111

Οθόνη 11 Α. Χιώτης, Ε. Λαδικού, M. Τσικνιά, Α. Οικονόμου, Τ. Χριστόπουλος, Β. Σκιαδά,
Ν. Καβρουλάκης, Κ. Οιχαλιώτης και I. Παπαδάκης.

(ΔΕ.73) Απόκριση φυτών ελιάς που αναπτύχθηκαν υπό συνθήκες διαφοροποιημένης αλατότητας και παρουσίας ενδομυκορριζικών μυκήτων.

σελ. 112
Α. Πατάκας, Α. Φαρμάκης, I. Προδρόμου, A. Ζώτος, E. Κόκκοτος και Θ. Θωμίδης.

(ΔΕ.74) Επίδραση της αρδευτικής πρακτικής ακτινιδεώνα στην ένταση προσβολής από το βακτηριακό έλκος (*Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae*)

σελ. 113
X. Τοπάλη, X. Χατζησαββίδης και X. Αντωνοπούλου.

(ΔΕ.75) Επίδραση της διαφυλλικής λίπανσης στην απόδοση και την ποιότητα της ελιάς ποικιλίας Μάκρης.

σελ. 114
Α. Κετίκογλου, X. Χατζησαββίδης και X. Αντωνοπούλου.

(ΔΕ.76) Επίδραση της αυξημένης εδαφικής υγρασίας στην αύξηση και σε φυσιολογικές παραμέτρους υποκειμένων πυρηνόκαρπων.

σελ. 115
Δ. Κωστελένος, X. Χατζησαββίδης και X. Αντωνοπούλου.

(ΔΕ.77) Επίδραση του υποκειμένου και της αυξίνης στην ικανότητα ριζοβολίας φυλλοφόρων μοσχευμάτων ελιάς ποικ. Καλαμών.

σελ. 116
Χ. Πολυχρονιάδου, M. Μιχαηλίδης, E. Καραγιάννης, X. Σκόδρα, E. Νασιοπούλου,
Γ. Τάνου και A. Μολασιώτης.

(ΔΕ.78) Η συνδυαστική επίδραση αμινοξέων και ιχνοστοιχείων στην παραγωγικότητα και στο μέγεθος των ελαιοκάρπων της ποικιλίας ‘Χονδρολιά Χαλκιδικής’.

σελ. 117

**(ΔΕ.77) ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΞΙΝΗΣ ΣΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ
ΡΙΖΟΒΟΛΙΑΣ ΦΥΛΛΟΦΟΡΩΝ ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΩΝ ΕΛΙΑΣ ΠΟΙΚ. ΚΑΛΑΜΩΝ**

Δ. Κωστελένος, X. Χατζησαββίδης, X. Αντωνοπούλου

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης, Εργαστήριο Δενδροκομίας, Κηπευτικών και Ανθοκομίας, Πανταζίδου 193, 68200, Ορεστιάδα, dimitris@kostelenosfytoria.gr

Ο πολλαπλασιασμός της ελιάς (*Olea europaea* L.) με φυλλοφόρα μοσχεύματα στην υδρονέφωση είναι ο επικρατέστερος τρόπος παραγωγής δενδρυλλίων ελιάς σε παγκόσμιο επίπεδο. Ωστόσο, ένα από τα σημαντικότερα μειονεκτήματα της μεθόδου είναι η εξαιρετικά μεγάλη παραλλακτικότητα που παρουσιάζουν οι διάφορες ποικιλίες ελιάς ως προς την ικανότητα των μοσχευμάτων τους να ριζοβολούν. Αντικείμενο της παρούσας εργασίας ήταν η διερεύνηση της επίδρασης των μητρικών φυτών (αυτόρριζα ή εμβολιασμένα), καθώς και της συγκέντρωσης της αυξίνης, στην ικανότητα ριζοβολίας φυλλοφόρων μοσχευμάτων της ελιάς ποικιλίας Καλαμών, η οποία θεωρείται δύσκολη στη βλαστού συλλέχθηκαν το Νοέμβριο, είτε από αυτόρριζα, είτε από εμβολιασμένα μητρικά φυτά ίδιας ηλικίας: α) «Καλαμών» αυτόρριζα, β) «Καλαμών × Κορωνέικη» και γ) «Καλαμών × Αρβεκινά». Όλα τα μοσχεύματα εμβαπτίσθηκαν σε αλκοολούχο διάλυμα αυξίνης 45% (ινδολυλο-βουτυρικό οξύ, IBA), σε τέσσερις συγκεντρώσεις (500, 1000, 2000 και 2500 mg/l). Ως μάρτυρας χρησιμοποιήθηκαν τα μοσχεύματα που εμβαπτίσθηκαν σε απεσταγμένο νερό. Μετά από παραμονή των μοσχευμάτων για χρονικό διάστημα πέντε μηνών στην υδρονέφωση, μετρήθηκε το ποσοστό των μοσχευμάτων που ριζοβόλησαν, το ποσοστό εκείνων που σχημάτισαν κάλλο ή σάπισαν, καθώς και ο αριθμός, το μήκος μητρικών φυτών της Καλαμών στη συγκέντρωση της χλωροφύλλης και των υδατανθράκων των φύλλων των μητρικών φυτών. Τα υψηλότερα ποσοστά ριζοβολίας των μοσχευμάτων που προήλθαν από τα μητρικά φυτά «Καλαμών × Αρβεκινά», σε συνδυασμό με τις επίσης υψηλές συγκεντρώσεις μητρικών φυτών, αποτελούν ένδειξη της θετικής επίδρασης της ποικιλίας Arbequina ως υποκείμενο στη ριζοβολία της ποικιλίας Καλαμών. Τα μοσχεύματα των συγκεκριμένων μητρικών φυτών έδειξαν το υψηλότερο ποσοστό ριζοβολίας (43,8%) μετά από μεταχείριση με IBA 1000 mg/l. Τόσο τα μοσχεύματα που ελήφθησαν από αυτόρριζα μητρικά φυτά της ποικιλίας Καλαμών, όσο και εκείνα που ελήφθησαν από τα μητρικά φυτά «Καλαμών × Κορωνέικη», παρουσίασαν τα μεγαλύτερα ποσοστά ριζοβολίας τους στη συγκέντρωση IBA 2500 mg/l, 32,8% και 32,1% αντίστοιχα, η οποία όμως, παράλληλα εμφάνισε, σε όλους τους συνδυασμούς, υψηλά ποσοστά σήψεων στη βάση των μοσχευμάτων («Καλαμών» αυτόρριζα 57%, «Καλαμών × Κορωνέικη» 89% και «Καλαμών × Arbequina» 61,7%).